

„Megalapoztuk” a Községi Könyvtár jövőjét

Egy összefogás történelmi krónikája

Hétvégén Mester Sándorné Ida könyvtárossal és férjével, Mester Sándorral folytattuk a munkát. Sajnos a mélyebb rétegekben is nehézségekbe ütköztünk, így lassan tudtunk csak haladni, ez is több hetes munkává alakult át! A föld alól régi téglafalak, betonlapok, pillérek, széntároló jött elő tojásszenekkel 2 méter mélyen! Ezt mind ki kellett szedni! Ebben a munkafázisban is kis időre magunkra maradtunk! (Aki ígérték a segítséget, nem tudtak eljönni.) Ekkor egy-egy napot Szabó Zoltán segített, majd Luttenberger Katalin könyvtáros kolléganóm is többször „leszállt a mélybe”. Időközben felhőszakadás volt, annak nyomait is rendbe kellett hozni. Emiatt eléggé „életveszélyes” körülmények alakultak ki, több ponton szinte falazással kellett megerősíteni az alapárkot. Ezután következett a zsaluzás, amelyhez Dörfler Róbert munkatársaival sietett a segítségünkre, ők biztosították a faanyagot, amit nagyon köszönünk! Mi ezt a saját deszkáinkkal még kiegészítettük, így lett elég. A zsaluzásban takarítónőnk, Nótin Andrásné Erzsike férje és Farkas

János segített. November 10-től november 13-ig kora reggeltől sötétedésig dolgoztunk, hogy a 14-i betonozásra készen legyünk! (A betonvasakat, a csatornyilásokhoz szükséges anyagokat is elő kellett készíteni!) Mixerbetont rendeltünk, kötésgyorsítóval és betonszivattyúval.

Eljött végre a nagy nap. Péntek reggel segítőinkkel Bánóczy Istvánnal, Bánóczyné Emikével már talpon voltunk! Bencze János építési vállalkozóval és munkatársaival György Ferenczel és Takács Józseffel egészült ki a csapat, akikről el kell mondanom, hogy ők is önzetlenül jöttek el és hagyták abba a saját munkájukat, Mester Sándorné Ida kérésére. Csak elismerő és köszönő szavakat tudunk nekik mondani! Mivel ők szakemberek, a munka nagyon jól haladt. Hozzáértéssel vezették, irányították a betont a jól elkészített zsalu közé. Nagy József vállalkozó hozta a betont Szigetszentmiklósról, Molnár Csaba pedig szivattyúzta.

Akik eddig részt vettünk a munkákban, úgy éreztük magunkat, mintha

disznótoron, vagy szüreten lennénk; együtt néztük, hogyan nő betonunk szintje! A közel félmilliós költséget sajnos nem fedezte az a pénzösszeg, amely csekkek befizetésével gyűlt össze. Ezt kiegészítettük a helybeni befizetésekkel, amit a tagdíjakból, a késedelmi díjakból és egyebekből gyűjtögettünk össze – hangyaszorgalommal. Az időjárás a betonunkhoz továbbra is kedvező volt. Ennek ellenére alapunkat már előkészítettük a tételre. Gondosan betakargattuk homokkal, így várva a tavaszt, az építkezés folytatásához. Saját erőnket, munkánkat is bőven beletettük, amely pénzben megfizethetetlen. Ezzel igen sok pénzt megspóroltunk a község számára. Ugyanakkor maga a beton az adakozók pénzéből készült el!

Így közösen büszkék lehetünk arra, hogy az Önkormányzat „erkölcsi” támogatását élvezve közös összefogással, néhány olvasó, valamint a könyvtárosok és nem utolsósorban férjem, Mészori Sándor segítségével megteremtettük az alapot a folytatáshoz!

Mészori Sándorné